

«ΤΗ ΥΠΕΡΜΑΧΩ ΣΤΡΑΤΗΓΩ ΤΑ ΝΙΚΗΤΗΡΙΑ...

ΑΝΑΓΡΑΦΩ ΣΟΙ Η ΠΟΛΙΣ ΣΟΥ ΘΕΟΤΟΚΕ...»

Θεοτόκος Ένθρονη Βρεφοκρατούσα

Από την κόγχη του Ιερού Βήματος του Ιερού Ναού
της του Θεού Σοφίας στην Κωνσταντινούπολη

ΤΟ «ΤΗ ΥΠΕΡΜΑΧΩ»

Τη Υπερμάχω Στρατηγώ τα Νικητήρια
ως λυτρωθείσα των δεινών ευχαριστήρια,
αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε.
Αλλ' ως έχουσα το κράτος απροσμάχητον
εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον.
Ίνα κράζω σοι, χაίρε Νύμφη Ανύμφευτε.

Σε σένα την υπέρμαχο στρατηγό,
νικητήριους ύμνους συνθέτω, ως ευχαριστήρια
επειδή λυτρώθηκα από τα δυσάρεστα γεγονότα,
εγώ, η Πόλη σου, Θεοτόκε.
Αλλά εσύ που έχεις ακαταμάχητη δύναμη,
ελευθέρωσε με από κάθε κίνδυνο,
για να φωνάζω τιμητικά:
Χαίρε Νύμφη, Ανύμφευτε!

Ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης για την Παναγία:

«...ἂν καθ' ὑπόθεσιν ὅλα τὰ ἐννέα τάγματα τῶν Ἀγγέλων ἤθελαν κρημισθοῦν ἀπό τοῦς οὐρανοῦς καί νά γένουν δαίμονες· ἂν ὅλοι οἱ ἀπό τοῦ αἰῶνος ἄνθρωποι ἤθελαν γένουν κακοί, ἂν ὅλα τὰ κτίσματα ἤθελαν ἀποστατήσουν κατά Θεοῦ, μ' ὅλον τοῦτο, ὅλαις αὐταῖς ἢ κακίαις τῶν κτισμάτων, συγκρινόμενα μέ τό πλήρωμα τῆς ἀγιότητος τῆς Θεοτόκου, δέν ἐδύναντο νά λυπήσουν τόν Θεόν· διατί, μόνη ἡ Κυρία Θεοτόκος ἦτον ἱκανή νά τόν εὐχαριστήση καί νά μή τόν ἀφήση τόσον νά λυπηθῇ διά τήν ἀπώλειαν τῶν τόσων καί τόσων κτισμάτων του ὅσον ἤθελεν τόν κάμει νά χაίρη ὑπερβαλλόντως διά λόγου της μόνον· ἤγουν, διατί αὐτή μόνη ἀσυγκρίτως τόν ἠγάπησεν ὑπέρ πάντα· διατί αὐτή μόνη ὑπέρ πάντα ὑπήκουσεν εἰς τό θέλημά του· καί διατί αὐτή μόνη ἐστάθη χωρητική καί δεκτική ὄλων ἐκείνων χαρισμάτων, ὅπου ὁ Θεός διεμοίρασεν εἰς ὅλην τήν Κτίσιν ...»

Όσα φέρνει ο Υπολογιστής!

Η Παναγία αγαπάει τους Χαιρετισμούς

Ένας άνθρωπος ονομαζόμενος Ιωάννης νικήθηκε και έγινε κλέφτης, έγινε και καπετάνιος σε 100 κλέφτες· αλλά είχε πολλή ευλάβεια στη Θεοτόκο και κάθε πρωί και βράδυ έλεγε τους Χαιρετισμούς της Παναγίας. Θέλοντας ο πανάγαθος Θεός να τον σώσει για την ευλάβεια που είχε στη Θεοτόκο, έστειλε έναν άγιο ασκητή, τον οποίον άμα είδαν οι κλέφτες τον έπιασαν. Τους λέει ο ασκητής: Σας παρακαλώ, να με πάτε στον καπετάνιο σας, διότι έχω να σας πω λόγο για το καλό σας. Τον πήγαν στον καπετάνιο και του λέει: Κράξε μου όλα τα παλληκάρια να έλθουν να σας πω ένα λόγο. Τους κράζει ο καπετάνιος και ήλθαν. Λέει ο ασκητής: Δεν έχεις άλλον; Έχω, λέει, ένα μάγειρο. Του λέει του ο ασκητής: Κράξε τον να έλθει. Και άμα ήλθε, δεν μπορούσε να δει τον ασκητή ο μάγειρος, αλλά γύριζε το πρόσωπό του σε άλλο μέρος.

Τότε του λέει ο ασκητής: Εις το όνομα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού σε προστάζω να μου ειπείς ποιός είσαι και ποιός σε έστειλε και τί κάνεις εδώ που κάθεται; Αποκρίθηκε ο μάγειρος και λέει: “Εγώ είμαι ψεύτης και πάντοτε το ψέμα λέω, αλλά τώρα, επειδή με έδεσες με το όνομα του Χριστού, δεν μπορώ παρά να ειπώ την αλήθεια. Εγώ λοιπόν είμαι διάβολος, και με έστειλε ο μεγαλύτερος μου να δουλεύω σε τούτον τον καπετάνιο και να τον φυλάω για να τον βρω καμιάν ημέρα που να μη διαβάξει τους Χαιρετισμούς της Παναγίας, να τον βάλω στη κόλαση. Και έχω τώρα 14 χρόνια που τον φυλάω, και δεν βρήκα καμιάν ημέρα που να μη διαβάξει το «Άγγελος πρωτοστάτης». Τότε λέει ο ασκητής: «Σε προστάζω στο όνομα της Αγίας Τριάδος να γίνεις άφαντος και πλέον να μη πειράξεις τους χριστιανούς!»

Και αμέσως έγινε άφαντος ο διάβολος σαν καπνός. Τότε δίδαξε ο ασκητής τους κλέφτες και άλλοι έγιναν καλόγηροι και άλλοι πανδρεύτηκαν και έκαμαν καλά έργα και σώθηκαν.

